

# **Digitales Brandenburg**

**hosted by Universitätsbibliothek Potsdam**

**berit menuḥa**

**Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi**

**Amsterdam, 1648**

אה ךרד

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

כולהו דלא אתחילו מריסיון ועד רגליהו הה"ד הוא  
ההולך קדמת אשור לישן טב לישן דאשורא וכהורא ופישו  
דכועא מיני כניאו ופישו דכל כהוריא ויתקרי שמייה יה"ה  
(כ"א יהוה) ותליתא יתקרי יה"ו וכען הנה מכתכל בחילין  
אדבע רישין מן דין שחא כולהו קדש קודשא בריך יהא  
שחא דלהא דאתקריאוישראל עמיה וגילה להוין אתר בכזויה  
וכל דביה והנה אמרתי לך ראשי הדברים בדברי הקסם  
רשני ע"ה מפני שהקדמה הזו הולכות ברמזים  
והנה נשלמו דברי ההקדמה :

קדמיה  
בתא וכפשיא  
לא תבנה  
עילא ומכפי  
הקוילה אשר  
פסוקא והוא  
תשכח אנרא  
ואכן השוהם  
ין ביה בההו'  
קרי יו"ה  
בהדין שעתא  
ויזדווג ביה  
מתיה דמשה  
דיעין ישכח  
כל מיטיה הו'  
שחא כד הוה  
שופיה (כ"א  
מקמתא אומ  
הא מן קדמיה  
אשתבחו בהו'  
גברתא קשיא  
גם כל כהוריא  
עליהן למלא  
ארץ כוש ומאן  
(דאיכוני כנידו'  
וה אימר ליה  
פיקו וארכבו  
ולין מן קדמיה  
ומא דכולא דין  
למא הנה מר  
שחר מן דביה  
רמין מקבלין  
הורא דיהו'  
(כ"א אלקרי  
י"ה ואינוות  
אתחילו לר  
שפיריה דכו  
וביה מזדווג  
אדם הונק א  
והוא מכפיט  
כולין

**דרך הא**

מין דרכי האמונה ומן דרכי יסוד  
הק"ב והיא כעלמה מעיבי כל חי  
והוא מה שאמר באיוב וכעלמה מעיבי כל חי ומעוף השמים  
בסתרה - והיא דרך הקמה הנרא' בראש המנפה מקוטרות  
מור ולבונה עומדות לכם עמים אולייתאמו למסות בגלה  
ולאכול ממאכלה וממטעמיה יסורו פתאום ליה והנה כודע  
כני באמת מראיות חוקות בי מקום הקמה עומדת בראש  
ההרים בראש הראשון מהד' ראשים - בקונו של יו"ד הראשון  
(כ"א העליון) המביט לרום מעלה ומעלה אשר בו הנפשות  
נפות לראות בזיוו היא משיבה נפשות לאיתנם ומתנאה  
בל כל המעלו' וכוללות כל הדרכים ואומרת לכל באי עולם  
לי הביטו וראה כי הנה ערכתי שלחן והקמה נופה ופניה  
שלשה דרכים אל מקום המגדל ואל שומרי הקומות ואל  
פינה המבטת אל מול פני הלכנון וכל השרפים והקשמלים  
ותיראים לבל יקרבו למשמרותיה ואל דלתות שעריה כי  
ושומרים גדולים וגבורים ואימתם מוטלת על כל הכבדאי'  
לשומרים בכה ואלו אומרים בכה לאמר כעלה וכראה מי  
בראש ההרים קנורא לכל הכבדאים אבל אינם משיגים  
פנים להיכל - ע"כ אומר וכעלמה מעיבי כל חי ואל  
רכים כתנה פניה ולכל דרך ודרך הראתה חכמתה  
כיס בחכמה מסודרים מעשה ידי אומן וכל דרך ודרך  
תה חכמתה מראשיתה ועד אחריתה אין בהם מום  
ם כל התורה ושומרים משמרתם וסוגבים אותה  
יקים העשבים והאלונים לאלו גותנים פרי למאכל  
זפה ולאלו פרי להמית וע"כ כל אדם שתראה שינא  
מוכ' בחכמה גדולה בידוע כי מן מי המרים שתה וע"כ  
וכל דרך ודרך מן הל"ב הם הנקראים מבואות (כ"א  
כ"א מראות) המרכבה ופנותיה והיכליה  
מגלים תעלמות ומראים כפלאות ולנבאותיו  
נותן חכמה כפי שכלם וכאשר השרף שמועץ (כ"א

שמועץ ביו"ד וכן ככל הספר שטי גרסות וכבר רמזתי  
בהקדמה) מניע לשערה נמשך כלל היה לפי גודל מעלתיה  
וחכמתה וכולם אינם כי אם מעשה הרגל (כ"א הדגל) שעל  
המדר ורואין זיווה ושומעין שירתה שהיא אומר לפני מלכה  
והדרכים ל"ב הם ל"ב השמים שהם בעלי הכנפים אלו על  
אלו מתנשאים כפלי כפלים מפני רוב הגאון שבממשלתם  
באה (כ"א כראה) ושרפים לאלפים ולרבבות שומרים כל  
דרך ודרך מן הל"ב מהם אומרים הוד והדר ומהם ערוכים  
כגבורים למלחמה כי כל הדרכים באים אל כיקוד אחד  
ומוריס מלילה ושבים אל מקומם להבין ולדעת כי כל מעש'  
האלהים לא כבדל ממנו שאם יהיה כבדל ממנו אז היה גוף  
בפני עניונו פועל ס"א ולהסיר כל לו הספקו כל מי שמאמין  
לדבר ומבואו של השם מתנאה מן סדור ידיו כבדל ממנו  
וכדי להסיר מכשול כדי שתאמין שדבר מן רם ומתנאה ומי  
מן הדור שידין כבדל ממנו הרי הוא בכלל קטני אמונה  
שהנציחו התורה לשעשועים - והנה נמאז באמת כי כל  
הדבר לא ככמד מן המלך וע"כ כל המלאכים מל אים פחד פן  
לא ינאו משמרתם למשמרה אחרת וכל המאורות מתיראים  
ואינם ינאים מן הדרך אפילו כאוט השערה כי שומר (כ"א  
שוער) עליהם עומד והקמה העומדת בראש ההרים  
מתנברות לעלות לא נראו מן המאורות דבר כי היא מכס'  
עליהם וכשנעשה המאורות תחתיה בנפישיה יוכים מושים  
תחת ככפיה - וזלתי ג' שכאשר היא חופפת עליה מתנברו'  
באור נח מאוד וכראו ראשיהם בגלה מרכבים ואומרים שירה  
לפני מי שאמר והיה העולם וכאשר אומרים שירה הנלבלים  
עומדים והם עומדים בפרץ למהר כל דבר לעלות רואים  
עבק המלך ונורח נבאותיו ומחלקים שפע וגבורה לעוף  
השמים ולמית הארץ והכל תחתיה עומד ועשרה מלאכים  
שומרים מבואותם ומצריהם וטירותם קוראים בשמותם  
ועובדים עבודתם ממהרי' רכונם להעשות כן הם הנשיאי'  
אבני השם ואבני היילואי' ושבים ראשונה במלכו' שגבראו  
תפלה תחת ג' המלאכים העליונים המושלים מים ועד ים -  
ואלו ל"ב דרכים לנ' משמרות כאלקו וג' שמות כמאז להם  
והם אותם אשר אמרתי שהם ג' כומות שגבראו ראשיהם  
חונה להיכל ולפי הילוכן ככה טיקודם ולפי חשיבותם כן  
פעולותיהם וכשרשים באות ראשונה של שם בן ד' אותיות  
יהו"ה באמצע האות ממשיכים אליהם שטי המאורות מן  
מטה ומן מעלה מן קוץ התחתון ומן קוץ העליון ולפי  
גודל חשיבותן וקדושתן אינם מקבלים טוויאה ואפי' כומות  
המקל אם מניעים בהם אינם מטמאים וע"כ אין מריכים

טהרה ואלה שמות ראשון מן הנ' וראשון לכולם הוא  
 הנקרא בלשון משל פישון (כ"א הוא הנקרא יהו"א) משב  
 הכפשות ומחויקן ומחויק בדק הבית ועמוד בראש הנדבוע  
 והמספר בידו ומריע בזכרוננו ואם שופר כזה בידו מה  
 כחשבו אלנו צבא השמים וזה שמו על פי חכמתו ונבחרתו  
 אצהביאורו הת (אהיה צבאות ה') עשרה אותיות  
 בכללו כו למחיין שרשו שש כשרש מעלה פרי להמית ולהחיות  
 ומחורי משמרותם הי' גבורים שאמרונו . והשכי בריח התיכון  
 מזרית מן קנה אל הקנה מקבל מהעלין הנפסה למעלה  
 לרמה ומקבל מן התפתון הנפסה דרך המורד עד מקום  
 הערבה שאלו הם שני קונות של יו"ד . ישמרהוהי' הו (שמו  
 יהו"ח יהו"ו) אלה שם בן עשר אותיות כמו הראשון ואלו  
 השמות על פי ייסוד הק"ב על גבורתו וניקודה ופעולתה  
 אפרש ותראה בדרך החכמה הזאת ענין הדברי העלמיים  
 מן המלאכים ויה דברים הם ותראה כינד מקבלים צבא  
 השמים קמוה וכינד פועלים בחכמה . והשם הנ' הגדול  
 והנורא שגראה ראש מעל המאור של חכמה כמו כן שורש  
 בשורש ששרשו האפרים שפירשתי וזה שמו אשר כוננו לו .  
 שארבי תרי"א אל (שד"י אכתרי"אל) שם נורא ואיום אין  
 לתבונתו מקר והוא מאור מתגבר ואלו הנ' שמות עומדים  
 לכל דבר . מעלה פרי בכל מיני מאכל והם שמות חשובים  
 ויחוד לניקודם הראשון לבד והשכי לבד והשלישי כיוון .  
 וכאשר אבא בדרך (כ"א כבוד) הניקוד אפרש בדרך  
 האהבה ניקודם של אלו שראוי להיות . וכאשר החכמה  
 מתפשטת ממקומה מיוקום העולם ונראית החכמה חן  
 להכל הפנימי וכשהמלאכים הנ' רואים זיוה מתחדד (כ"א  
 מתחדד) זה לעומת זה באימה גדולה לראות המראה  
 הגדולה מתבונתה ומיפיה שהיא מתפשטת דרך ים הערבה  
 התפשטות גדול בערכות נורא מאוד . וכאשר המאור הזה  
 מתפשט אינו נראה משורשו דבר מהנעלם שבו ג' השמים  
 (כ"א השמים) באותה שעה כעלמים מחיות רוב שפע  
 החכמה ומגבורתה ולפי קטנות גבורתם לפי גדולתם  
 אינם חשובים אצלה כלא היו . ובאותה שעה מתגברים ג'  
 מאורות מן הנקף המאור הגדול וכל אחד ואחד מוכה על  
 כל מלאך ומלאך . וכל מאור ומאור מאלו הנ' לפי השגת  
 המלאך הוא ג' המאורות הללו להם כמנאן שמות כפי  
 גבורתם שגראה בהם . וכאשר הנ' המאורות הללו מתגברים  
 הגלגלים כמסבנו כלא היו . שם הראשון אהוי (כ"א אהוה  
 וסימן ניקודו אכי לדודי ודודי לי . מן זה מקבל שמועאל  
 הגדול ושם השכי היוה זה הוא המכלכל אל מעטרן ושם

הנ' ההיו נכאן מתגבר יהואל וניקוד שם השכי סימן מן  
 זאת עולה מן . וניקוד שם הנ' סימן אל תכון ורמז ארך  
 ועכשיו היה מתכוין כי מרוב גבורת תפארת החכמה  
 כשהשם הנורא הוא ינא כראו בו ג' עינים זה מימין זה וזה  
 מימין זה והראשון נופה אל הרמה . והואיל ולמקום הזה  
 נתן פניו להביט ע"כ נקרא שמו אהו"ה ועוד מפני שכאשר  
 ינא המאור הזה יהו"ה מן מקום מציאות הא' ועובר בשם  
 אהו"ה שנתפשט בראשונה מן המלאך דובק בו יותר משאר  
 נופו . ולפי שהוא דובק בו יותר נקרא שמו כשמו וזאת  
 אות אחת כדי שיהיה הפרש בין זה לזה . ושאר נופו כמשך  
 בכח לנאת להראות יופיו . וע"כ לא דומה זה לזה . וע'  
 האותיות הפוכות כי השכי כמשך יותר בגבורה מן הראשון  
 ומן האחרון . וע"כ האותיות של הראשון והאחרון נכפפו  
 ברמזים והאותיות השכי לא נכפפו ברמזים כי כל דבר נודע  
 במקומו עומד . וע"כ תוכל להבין פעולת שם הראשון  
 אהו"ה שנמשכו ברמזים ובגדולה מושלמה עם מלאכי הש  
 פועלים פעולות מושלמות לגור דבר ויעשהו להמין  
 ולהחיות ולראו' מלאך ולהשיג השגות כמו שאפרש בפעול  
 ולשאלו בדבר אלהים ולהשיג אמונה ודעתו אשר לא הש  
 הראשונים נכח מקורו גדול ובניקודו הנכון . וגם לא דב  
 החכמה הראויים לדעת שהם בחכמה וכל מה שכולל חכ  
 ושקר שמו חכמ' (כ"א בשם בעל חכמה כ"א השם חכמה)  
 הן לידע העיקר האדם העלין ונבחרתו ומקורו ופעולתו  
 לכמה דדיון מתפשט גבורתו ולידע עיקר צבא הארץ  
 עומדים שעה אחת או באיזה דבר עומדים צבאות העל  
 והתפתוים כמ"ש י" בחכמה יבד ארץ וכו' ארץ העל  
 וארץ תחתונה ואם הייתי אני המקר . מביא הדברים  
 יכלה הזמן מולכתו והשכל מלכבו כי דעות בני אדם  
 והחכמה עדיין לא נבדקה (כ"א נבדקה) בנבי א'  
 באמת כילחמה יש ענפים רבים וגדולים ושני  
 ולפעמים יש שניקום אחד כל הענפים מתקנים  
 מתקנים) אל ניקום אחד וכראו בא' ונקרא שם  
 ההוא בלשון משל רמה ובדרך העיקר שם אהו"ה וזה  
 הוא מקום השמחה הענומה ומרוב שהיא ענומה  
 בגבורה והשמים (כ"א והשרף) כאשר הוא מר  
 המקום פעולות כפלאות אין מקר להם . ואכי מביא  
 הפעולות עד דרך מציאות השערים ושם תראה כל  
 כסדר והמלאכים כסדר והמלאכים המקבלים מהם  
 ומה פעולות פועלים ואך פועלים הכל באר ה'  
 זה אשרש פעולות גדולות ופעולות (כ"א ופעולות

דע לך כ  
 והולכת ע  
 העלין כר  
 בשעה שה  
 ורצים אל  
 כותבים א'  
 היא מורה  
 בתחלה ונ'  
 כתאמנה  
 שם המקו  
 שהיא חכ  
 (כ"א חכ  
 מתחיל לה  
 אכ"פ)  
 ומשם היא  
 גדולה וכו'  
 שגאדם ה  
 מתגברות  
 עד מקום  
 המאורות  
 נקרא עני  
 גדולה עד  
 לחיות) ב'  
 המרכבה  
 במקום הש  
 מעללים  
 יער בני  
 אכתרי"א  
 פועל פע  
 ופעולות י  
 מומכו כל  
 אשר הם ע  
 ועלה המ  
 מבוא הדי  
 גבור  
 אכתרי"א  
 וכאשר אור  
 וכאשר  
 שמו  
 חכמתו מ

שורות שורות ומסתכלים לחזות נועם דרכיו וישרות  
 תהלותיו ומקבלים חכמה ודעת ממנו ומשם מתחילין  
 המלאכים להוסיף פעולות יחס ברוב החכמה הגדולה ונקרא  
 שם המקום ההוא ששם עמד אור המאכלים כאשר ירד יד  
 הימנית בסודו המרכבה ובדרך העיקרי לפי סוד פעולותיו  
 נקרא שר"י הוא המספיק לכל הנבראים והכולכלים עד בלי  
 די. וכן מקור שר"י כודע ביהו"ה אלהי ישראל ובוה השם  
 שר"י בו יהיה המיתבין שהוא מקום המעלה והוא עושה כל  
 הדברים בכח מוכרח והוא ממהר לעשות כל הדבר' היוקבל'  
 מזה המקור (כ"א המקום) הם ומאנת השרפים הגדולים  
 השורפים והמשריפים אשר אלו שמותם מטטר"ן יהו"ה אל  
 כמותם לא יש בכל אותם הגלגלים וזלתי אחד שאלתי  
 לשמו והוא פלא (כ"א פלא) מקום הכפלות (כ"א פלא)  
 ומאנת בתוכו רבו של שם בן נח היה נקרא שמו פלא' ולכן  
 יש להבין כי באולי שמועאל השמש הגדול נקרא בן ואכל  
 מכות כתיב למה זה תשא לשמי והוא פלא' והבן וזוה המקו'  
 כוסע המאור הגדול הזה והתחיל לכסות לכל המאורו וזא  
 עד חזרות ועמד שם מתגבר בגבור גדולה חרדים לעומתו  
 שומעים נבורתו כי הוא המאור ששרשו לא נראה אלא הוא  
 כעלם לפי קשיבותו והוא לא כתעלם אלא מפני קטנות  
 ההשגה של כל הנבראים שאינם משגיגים השגתו וכאשר ראו  
 שעתקו לא השיגו ואינרו בודאי כעלם אכל זאת הוא האמת  
 שלבו הוא למעשיקים לידע זאת החכמה וכאשר זהו של  
 המאור הזה כעשו בהרות בהרות במקומות רבות הוא על  
 שמכמתו כתחלקה לנבא המרום לכל מחנה ומחנה כפי  
 גבורתם ומפני זה נקרא בלשון משל חזרות ובדרך העיקר  
 נקרא ארנ"י הוא יד השמאלי ומזה המקום מקבלים נבא  
 המרום כל המאנות ונבאותיהם לפי כל הפועל והמשגיג  
 (כ"א והמשגיג) לנבא המרום בשם הזה יתבין אפי' שאינו  
 מן הפעולה כי הוא העמוד הגדול הסומך כל הגלגלים ועל  
 שמו נקראו אדונים (כ"א האדוני אדונים) מפני שהם תחת  
 ממשלתו עומדים ובכומאזו אונרות השלג והברד והרות  
 המסער. ואונרות הזוהר הטוב והוא שם כורא שניקודו  
 כפי הלוחו כמו שארש בדרך השכית בסוד הניקוד (כ"א  
 בשורש הניקוד) וכאשר החכמה מנעת עד חזרות שם  
 מתקבצים לב' דרכים ונאמנעות הדרכים כמנא מדר אחד  
 שכל אלה הדרכים חופפים (כ"א חופפים) עליה ונראית  
 היא זכה וזרה ועוזה ונקרא' שמו תבערה לשון טוב והפוכ'  
 לשון רע כי מכאן כאכלו ונגורו וינאות כמות הדרכים  
 נאכשי המעשה וזאת ינאות בה (כ"א בה) וזאת כמובן

ב א I 2 כשתיהן

דע לך כי כל סודות הק"כ זה ונפלאותיו ככללו בחכמה  
 והולכת על הכלל ועל הפרט כמו שתראה כי עיקר אדם  
 העליון נראה בחכמה ואמשול לך משל כיצד עיקרו ושרשו.  
 בשעה שהחכמה ינאנת ממקומה כל המאורות ינאני ממקומם  
 ורצים אליה לקבל מוכה ויוקבלים הגדולים והגדולים  
 בותנים אל הקטנים וכן חולקים החכמה וכן החכמה כאשר  
 היא חזרת חלילה ועולה למקומה במקומות ידועים עולה  
 בתחלה וכתנה (כ"א והוד) פניה והגי' עד יצתה ושם  
 כתאמנה ולשם עומדת ולוקחת כח ויכולת וגבורה ונקרא  
 שם המקום ההוא תנע"ץ והוא אבר השער שבאדם העליון  
 שהיא חכמת האדם ואם תהיה חכם תבין סודות המרכבה  
 (כ"א החכמה והמרכבה) ומשם היא עולה למעלה וכמה  
 מתחיל להחליט ומתפשט אל מקום גודנה ונקרא שמו  
 ארנ"ץ (כ"א ארנ"ץ) והוא מקום הראש שבאדם העליון  
 ומשם היא עולה אל מקום בני יעקן ועומדת שם בת"ת  
 גדולה וכוראה ונקרא שמו אלהים והוא אבר עין השמאלי  
 שבאדם העליון. וכאשר החכמה שהיא אור מחי' לכל רואיה  
 מתגברות לעלות או מגעת שאין (כ"א שאין) תפארתה  
 עד מקום ענין נבר מקום האותיות המופלאות ומקום שכל  
 המאורות וכל הנבאות לוקמין צורה מזה המקום וע"כ  
 נקרא ענין נבר ומתפשט שם האור הגדול הזה בתפארת  
 גדולה עד מאוד וכל בעלי כנפים מתאנים לחכות (כ"א  
 לחזות) ביופי הגדול הזה ונקרא שם המקום הזה במקומו'  
 המרכבה עין הימני מצבי בראמים ומופה בראמים עומד  
 במקום הפרץ למלאות המסרון אשר מהרו הקדמונים ברוע  
 מעלליהם מושיע חוסים שומע נעקת אבינים סוכן ומרחם  
 יער בני היס מוסיף ומוסיף לכל הדברי' ונקרא שמו הקדוש  
 אכתריאל"ה יהו"ה (כ"א אכתריאל"ה) אלהי ישראל  
 פועל פעולות לידועים מקורו שהוא נשרש באה"ה.  
 ופעולותיו בלי טהרה מפני רוב הקדושה הענומה כשפעים  
 ממנו כל סדרי המרכבה איש איש על משמרתו ועל עבודתו  
 אשר הם עובדים ובהיות ממשלתו ענומה מתגבר מעלה  
 ועלה המאור המחכם הזה ומכסה בהדרתו ט"ו מעלות מן  
 מבווא הסיכל הפנימי ולכן המשכיל בעת התפללו למקום  
 גבוה נבר יהיו עיניו ולבו לב' מאורות הנזכרים י"ה  
 אכתריאל"ה מוכתרים ויכל מיני כלי חמדה ומכל כלי המשכיל'  
 וכאשר אור המחכים מניע עד ענין נבר תשש כח הדין  
 וכאשר הרמזים ולא היה יכול לעלות ולהתגבר יותר  
 טעו התחיל לירד ולפעול לכל הגדדין (כ"א מן הגדדין)  
 חכמתו מתפשטת בכל פיות הגלגלי' ונבא המרום עומדי'

סימן מ  
 חוס ארץ  
 החכמה  
 ין זה וזה  
 מקום הזה  
 כי שכאשר  
 גובר בשם  
 תר משא  
 שמו וזלתי  
 ופן כמשך  
 זה. וע'  
 מן הראש  
 מרון ככפ  
 ל דבר וז  
 שם הראש  
 מלאכי הש  
 הו להמ  
 רש בפעול  
 שר לא הש  
 גום לא דב  
 שכולל חכ  
 שם חכמה  
 רון ופעול  
 בא הארץ  
 חזות הע  
 ארץ הגל  
 הדברים  
 בני אדוני  
 בני א  
 שני  
 קנים  
 קרא שם  
 הו"ה זי  
 ענומה  
 הוא חז  
 ואני מכה  
 יאה כל הג  
 ים יתם  
 אר ה  
 א ומצ

ברית מנוחה

כששתיהן שבות למוקום הזה וזאת שבה וזאת שבה רעה וזאת מודונות בה וזאת כשרפת בה ולפיכך קראוה תבערה ובדרך העיקרי נקרא נבאות וע"ז אמרו שמה נביאה היתה שאמרה בתלה יי' נבאות כאשר שאלה הבן כי כתכונה במוקום שהכשמה משסינאז ומיד עולה בשאלתה ושם נבאות אפי"ן הוא מאד ופועל פעולות מאשר תראה בכח מקורו בניקודו הנעלם כמו שתראה למה נקרא היקו"ו הזה תבערה ופני שכל מאור ומאור שמיני אליו מיד הוא בשרף וזה מפני רוב זכותו ואמרו בסוד הכשמות שמאור א' כיושך וינוא מהק"בה וכאשר היווה כעשה מתנוגים הכשמות ומודונים בזה המאור והמאור הזה כמשך עד מקו"תבערה שמו נבאות וע"כ אמרתי שהכשמות בתבער עומדים והואיל ובאכו במקמה המופלאה הזאת יש לנו להבין מה שכתוב ובתבערה ובמה ובקברות התאזה וגו' ותמצא שם קמה ע"ד כלל אומר הק"בה בתורתו ובתבערה ובמה ובקברות התאזה מן המוקום שהיה חפץ בו האדם ומתאזה לזה שזו זה להשיג השנה טובה וזה להשיג השנה רעה - ובראיתם ישראל גדולת ג' המוקומות (כ"א המעלות) האו ידיו משימים בהם כוונתם (כ"א כחמים) לדע מי מכהיג אותם (כ"א מה מניחותם) או מי משפיעם התחילו לומר מזה המוקום יורד הטוב הרע וזהו מוקום המעלות הגדולו ואין מושל בו כי מפני גאותו של הק"בה איכו משגיח כל כך בצריותיו והעמיד לאלו הג' במקומו שיפעלו כל מה שירכו לפיכך היו מנכין את הק"בה בכל דבריהם ואמרו הסכמים ג' שרפים (כ"א השמים) ונקבלים מן הג' מקומות הללו אשר למעלתם אין סוף ומן מוקום תבערה יורד זיו הקמה אל מוקום נקל ארכון ונקרא שמו העמוק אדירי"רן מוקום הרבה והמופת והקמה והוא אבר מכלכל כל הגוף וכאשר נואים נבא המרום שזיו הקמה הגיע אליהם התחילו לרנן כמה שאמר ברן יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים כי הגיע אליהם הקמה והם מתנשאים ונקבלים משם קמה ונבורה גדולה עד מאד ומקל ארכון הגיע הקמה עד בקל העברים ומשם סודות תליה ושבה למקומה - והל"ב דרכים מתנברים לעלות ומכסים לכל הנלגלים ולכל המעלות והעולמות ולכל התהומות ונראה אלו חל זיו הקמה כלא היו ועב"ז נראה רחוקים כשש מאות אלף טמין קשת נוכין (כ"א במיין) ונראה ככל קערה אחת והל"ב דרכים מתנברים לעלות ולהתגבר ולכבות לכל הנלגלים ולכל מקומותיהם והקמה אמרו זהו אדם העלין הידוע בענין גבר כמו שאמרתי למעלה בזה הענין - ונקל

העברים שאמרו הוא שם הנקרא משכנות הידוע בצירוף שם כ"ד אותיות כמו שאפרש בניקוד בענין הזה - והענין המפורז הזה שאמרו מנחל העברים בו טעו כמה קמנים לאין סוף בגון אלישע אפר ושאר קמני ישראל מן הגדולים ומן האדירים ראשי הדורות עומדים במקומות ככבדים להשיב אבירה ולהשיע לבני אדם - והנה לך ראשי דברים בקמה המופלאה הגדול הזאת וגו' פ"ב ביום הקמת מתגברת מעלה מעלה בשעה ראשונה ובשעה ששית ובשעה אחרונה בחלו השעות מתנברים ל"ב דרכים הללו כולם כשרו נבאות ראשונה מן יהו"ה בקוץ התפתון המיניט למטה ומפני שהו' מביט למטה הקמה (כ"א כך הקמה) גדולה נבורה וברמזים ואם הקמה היתה מבטת למעלה אפי' המלאכים ובי אדם לא ישגו קמה ויהיו כמו מות השדה וע"כ היא מבטת למטה ומקבלת קמה לברואים ובראות הקמה שהיא נבונה גדולה על כל המעלות ושעלה אדית איכה גבוה יותר ממנה כנה פניה לג' מקומות לראשון לעבר כפון מוקום הנבורה והשפלה גאותה ועמדה מתחדדת לפני מנדילה ונקרא שם המוקום הזה מוקום היראה הוא תבערה הוא שם אנל"א הכלול בתורה פועל פעולות בלי טהרה כושכים (כ"א למשכילים) בקו היראה והמוקום הב' שכתבה פניה שם הוא מוקום הענוה ונקרא שמו שם המכונה והוא שם יחדיר"אל חלקי ישראל - והמוקום הג' הוא מוקום השמחה ונקרא שמו מפריש"מיה וגו' מעלות הללו היראה והענוה והשמחה מי שרצה ללמוד קמה יהיה דבוק בג' מעלות האלו שיהיה ירא קטא ושיהיה ענו ושיהיה שמש בקלקו וכאשר יגיע לתבונות ג' המעלות האלו שית הקמה ואלו הג' מקומות נקשרו אלו באלו ואין זה כדל מזה והכל אחד והמלאכים המוקבלים מן מקומות הללו הם הירוי"ה (כ"א יהואל) גבי"אל נביר"אל שמות במוסם לכל דבר לעשות ולהתקיי' דבר קללה וברכה בלי טהרה ולשאל מעם האלהים ולעשות כל מה שירצה והם שמות טובים לאין מקר ואין תכליתו - ואלו הג' מקומות ששם הראשון יראה הו' תבערה שכל המאורות כאשר עולים מתייראין לכל ישראל בקדושתו הגדולה ומי שהוא דבוק במעלה היראה כותל (כ"א כמלט) מן התבערה והשי ענה זו היא משה (כ"א כ' אותיות שבו של משה הוא ענו) הוא מוקום גדול מאד אין תכלית לקדושתו ולתענומו שכל המאורות וכל נבא מרום כאשר עוברים בזה המוקום כודע מי הם אס הנלכים ע"ז ואם לאו וע"כ נקרא שמו משה והג' השמחה מוקום התאזה - מי שלא הגיע למקומות מוקום קברות התאזה דקה

ראה אור ולא השיג חכמה וקוס א' יש בשמי מעון לתבוכתו  
 אין סוף והוא מקום כעלם מלפני קטנות השכל כזכר  
 והמאורות הגדולים כאשר מתגברים לעלות ורואים הדגל  
 עמוד בעומק ההיכל אומרי בזה המקום עמוד כח המוכס'  
 ועומדים וזופים אם יראו הדרו ויויו. כאשר מתגבר אור  
 כעלם הזה ומרוב השפעתו מתפשט ויוצא זיוו סוף להכל  
 ואז מתאווים הם לראות יותר ועולים כאשר מניעי' למוקוס  
 משבון ומניעים עד קנהו כשרפים מיד מרוב זכות האור  
 הגדול הזה כשרפים כלם ועומדים בו ואינם יוצאים לעולם  
 לזה המקו' קראו בלשון משל קברות התאוה לשון טוב שמרוב  
 תאוותם שרבו לדעת העיקר כתאלכו בקדושה ולא כראיה  
 מהם דבר. וכמה מאורות וכמה שרים גבורי כח כתאלכו  
 בזה המקום וכקרא קברות התאוה בלשון עיקר יה' וה' (כ"א  
 יה' ו) ואומר לך המלאכים והמאורות שכתאלכו בזה המקו'  
 משעת היצירה כמה היו גדולים וגבורים ושלמים במעלתם  
 מלאכי' גדולים ואדירי' כתאלכו בזה המאור הגדול מן מחכה  
 השרפים ומן מחכה תרשי' שעלה במשבתן לעלו ולהתגבר  
 עד מקום הזה ושם כתאלכו ועליהם כתיב כי שם קברו את  
 העם המתאווים. ואל יעלה במשבתך משכב רעה לאמר כי  
 דברי תורה הם רק כפשוטן לבד קלילה מלהאמין זה. וזה  
 המקום שנקרא בשם קברות התאוה אשרי האדם הנועמין  
 לדע' להשיג חכמתו כי כל נכרותיו בעלמות ונמא' אומנין  
 ל' נכרות כולם בעלמות מן השמים ועומדים בפרץ גל' צ'  
 מעלות יוצאים כנגד הל' צ' דרכים וכולם מעלות ממלאות  
 מקומות הפרץ. בראשונה מן הדרכים יוצא זיו דמותו כעין  
 הזהב הנק' והאדום ומאיר ונותן כח לגלגל העשירי ומרוב  
 גבורת המאור הראשון מתגבר ויוצא בגבורה ומן זו (כ"א  
 וזיוו) הדרך כשרשו השרפים (כ"א השרפים) בעלי היכולת  
 וכאשר מתגבר שום שרף לעבור ולעלות ולאחזו בשורשו אם  
 שן הכינוח הקלש מקבל כשרף מיד הה' ד' כי שם קברו את  
 העם המתאווים. בשנייה יוצא זיו לבן ומודה שמכלכל לל' צ'  
 ה' ישים (כ"א לשני השרפים) ונראה בה עיקר א' השרפים  
 לישות יוצא הקדושה הענומה שמשם מקבלים התרשישים  
 אף כח דרך ודרך יוצא דבר ודבר מוזן העליוני והתחתוני'  
 התרשישים שאלו הדרכים היו בלי תערובת של דבר אחד  
 והוא ויהי זכאית וטובה כשרשת באה יה' וממנה יוצאות  
 השמות והיא נקראת תבערה והאשרונה מאלו הדרכים  
 האת קברות התאוה. וכבר רמזתי לך לעיל כוד קברות  
 והראשונה נקראת אמה היא המזרפות והמלהטת  
 קברות והיא נקראת כוד הזהב שבה כשרפי' ועומדים

ב ב ב 2 2 אותה

ברית  
 ענין  
 אומים  
 גדולים  
 כבדים  
 דברים  
 גברת  
 מקרובה  
 ונאות  
 כי שה'  
 גבורה  
 מלאכים  
 ג' כ' היא  
 המקמה  
 ת איכה  
 לעבר  
 ותחדת  
 ראה הוא  
 ולצד בלי  
 מקום הכ'  
 המוכחה  
 הוא מקום  
 ללו היראה  
 דבוק בג'  
 שיהיה שמש  
 ות המקמה  
 ל מזה והכל  
 הם הדיח'  
 לכל דבר  
 לשאלו מעם  
 ס' לזין מקר  
 קן יראה ה'  
 לבל ירפין  
 אף כח דרך  
 (כ"ל כ'  
 ס' גדול מאור  
 כל זכא מרום  
 ולכים שר'  
 מקום ה'  
 מת התאוה  
 ראה

ברית מנוחה

אותה ומי הוציאה מיוקומוה . ויהי מעיין כי זאת היא קושי גדולה מן העמוקים . כי המכמה כינד יוכל להיות שתהיה נבראת המכמה תוך הדברים שבזבזים אותה הוציל ואיכה תופסת מוקום ואם המכמה קודם התפשטה מן מוצאות הגדול מה היה עבייכה ואלו הקושיית אין סוף ואין תכלית ואין מכמה לפרשם מפני שהם לרוב עיווקות מאוד עיווק גדול . אמרו על סוד המכמה שהיא מאור שמתפשט מן היוקור (כ"א מהניקוד) הנעלם ונקרא מוקורו מוקור המכמה ואם שנתפשט הוציא פעולותיה לאור וקוד ליצירה אלפים שנה היתה המכמה מראת כמה לפני מוקורה כמ"ש ואהיה אצלו איוון ואהיה שעשועים יום יום ויומו של הק"ב ש' אף שנה כדכתיב כי אף שנים בעיניך כיום אתיוול כי יעבור וגו' ועל המכמה אמר אלהי' (כ"א אלפים שנה) כשראה תפארתה (כ"א תפארתה ואסידותה ושפלותיה) ושהיא הולכת עם ישראל תדיר שחומר מי זאת עולה מן המדבר בתמרות עשן וגו' רומז כך שכאשר היא מתפשטת בגבורה גדולה מתפשטת וע"כ אמר כתמרות עשן . והיא כותנת מכמה לכדכאים (כ"א כח לכדכאים ולכל הכדכאים) עליה ואיכה שורה כי אם על הכדכאים (כ"א על הכדכאים) והכה אמרתי אלה קנות דרכיה הנראים מוכה למוקדש אשר נראו כמו חיוכית כי הפכיונות אין שכל לפורשם . וע"כ המכמה דווה למוקום אחד שיש בו כמה פרכאות בתשבון ונבוליה . (כ"א ונדולה בתשבון) ונקראת המכמה תשבון ואומרים ג' השרים זה לזה נעלה ונקבל מיוקום המכמה ובאמרים זה מנהלין אותה וזהו ע"כ ואמרו המושלים בואו תשבון וגו' . בבאן כשלמו דברי המכמה והנני מפרש דרך שנייה בסוד הניקוד ולשם תראה לאין סוף . ושם תראה אהבת הק"ב עם ישראל ואת בריתו אשר ברית עוהה כי בראותך המאורו הילוכם כינד הם ושרשם וכינד מתקבצים וכינד באים אל מוקום אחד ובהילוכם תבין הניקוד כיון שאמרתי ובשרשם תראה האהבה הגדולה והרבה שהק"ב אוהב את ישראל ובריתו שכת עם הראשונים אברהם יצחק ויעקב אבותינו אשר הקוין בו :

דרך הב'

והיא דרך האהבה שהק"ב אוהב לישראל בהיותו מוגלה להם מכתרו ונית נבזיו ובהיותו חוסף עליהם ככשר יעיר קבו על גזליו ירחם כן הק"ב מרחם עלינו ומושיענו מיד אויבינו כל המאורו שמתפשט בעשר גלגלים כולם באים מן שם יהו"ה כי שם אהי"ה אין פועל כל כך כמו זה וכל המאורות שמתפשטים יש להם מוקום ונבול עד איה מוקום יתגברו

ויתפשטו ולמעוד . וכאשר שום מאור מתגבר או מתפשט מן נבולו או נבזול שנתפשט שם כתאכל ולא נראה עוד לעול כי מנות המלך עבר וע"כ נעבש וכל המאורו שמתפשטים אפילו גדולים וקטנים כולם נראו כעין גלגל וכל הגלגלים והעולמוע ונבאותיהם נראו באמינישתא כמו מדלל וכולם הולכים ומזורים מליצה ולעול אינם שוקטים ובכח שמתפשט מן גבורת תכונת מתקיימי כל אלו הדברים וכן כל המאורות שיוצאים מן שורש אלו . (כ"א אלין) הקיים מן יי' אלהי ישראל . הראשון שמתפשט מן תכונת מתקיימיים כל אלו הדברים וכן כל המאורות שמתפשטים מומנו והמאור הראשון לזכותו אין תכלית ולתפארתו אין מקר לשאוכו אין כח לכבול לאורו ולזיוו כמקשו האחרים כחושך כל מהלכותיו קדש קדשים כל צדיו כיונין לפי גדול תפארתו . וכאשר זה יוצא אין נראה מן הכפכים דבר זולתי מן הקיבון ובסימן יש כל זה שאמרתי וכאשר זה יוצא לא נראה מרוב זכותו הגדול ומהללו ונאמרו ורוב תפארתו רוצה להתגבר יותר מן מוקורו לפיכך נקרא יהו"ה וקברה אות אמת מן אותיות כח מוקורו הגדול והמפואר עד מאוד וזה המאור כאשר הוא יוצא ולא נראה מאור אחר בכל הגלגלים כי יראו מוכינו מפני רוב הדר וגאוכו ומן רוב הדרו וגאוכו עולה ומוכנה לכל הגלגלים ומלבישם תפארתו ומרשישת לקול גאוכו והוא יוצא ועולה הדרו למעלה למעלה . ומן רוב הדרו והשמוחה והתפארת והזכות כאלל מומנו מאור אחד כמעט שדומה לו וזה המאור הגדול שנקרא יהו"ה נראה למאור השני ברקיע חוסף עלי כעין זוהר השמים והמאור הב' לא כבדל מוקורו ודווי והשילוח כעין שורש וענף זה כקשר בזה ועלים שניהם כ למעלה והמאור הב' קשור ברקיע דומה לבר מאירה הדרו ולרקיע כמזא שם על רוב הדרו וגאוכו והוא אשר זכר למעלה ולקשר בו שאלל מומנו מרוב הדרו והמנוחה כח גס יש שמו לבד . והמאור שזכרתי למעלה הוא הרקיע והי מכה את המאור האחר שאלל מומנו . והמאור הב' כינון קשור ברקיע והוא מה שכתוב בסוד המרכבה ומיו לראשי הקינות רקיע כעין הקרח הנורא זהו ריוו הכיור והוא מאור הב' שאלל מן הרקיע . ואם תשכיל אי תבין זהו הניקוד אות ראשונה מן השם הנכבד והנורא יהו"ה לקדשתו ולשאוכו ולתפארתו אין מספר ואין ת